

ובروم פיו - זו הרות. זה בלי זה לא הולך, ונכללים זה עם זה ויוצאים מהם פפה צבאות לצבאות, ומchnoot למקנות, והכל בפעם אחת.

בא ראה, קשותה הקדוש ברוך הוא לברא את הארץ, הוציא אור נספֶר אחד, שמהאור היהו יוצאים ומארים כל אותם האורות שחתגלו, ומאותו האור יוצאים והתחפשו ונעשה שאר האורות, והוא העולם העליזון. ועוד, האור העליזון הזה התפשט ועשה אפן, אור שאין מאיר, ועשה את הארץ המחתון. ומשום שהוא אוֹר של לא מאיר, רוץ להתקשר למעלה. ובקשר שלמטה נקשר להairo בקשר שלמטה. וזהו שמייננו מאיר בקשר שלמטה, מוציא את כל החילוות והמחנות למיניהם רבים. זהו שפטות מה רבו מעשיך ה' בכם בחכמה עשית וגנו.

ובכל מה שבאץך גם גם למטה, ואין לך דבר קטן בעולם הזה שלא תלי בדרכך אחר עליון שהחטמגה עליו למטה. משום שבשפתו עזר זה שלמטה, מתעורר אותו שהחטמגה עליו למטה, שהכל נאחו זה עם זה. בא ראה, כתוב פניו נא לי מדודאי בנה. לא הדודאים הם שילדיו את רחל, אלא בקדוש ברוך הוא מגלא את הדבר על ידי אותם דודאים כדי שיצא יששכר, שאוחזו בתורה יותר מכל השבטים, משום שהרי רחל האחות ביעקב לא השירה אותו לאליה. זהו שפטות המעת קחפה את איש, ובתו לבן ישכב עמו הלילה תחת את איש, וכתיב לבן ישכב עמו הלילה תחת דודאי בנה.

דברו. וברוח פיו, לא רוחה. לא בלא לא לא אזיל, ואתכליל לא ברא, ונפיק מנינו מה חילין להחילין, ומשרין למשרין, וכל בזמן חרא.

הא חי בבד בעא קדשא בריך הוא למרי עליון, אפיק חד נהירא סתימה. דמן ההוא נהירא, נפקין נהירין כל אינון נהירין דאתגלין. ומההוא נהירא, נפקין ואתפסטו ואתעבידו שאר נהירין ואיתו עלמא עלאה. אז, אתפסטו האי נהירא עלאה, ועבד אימנא, נהירא דלא נהיר, ועבד עלמא בתאה. ובגין דאייהו נהירא דלא נהיר, בעי לאתקשר ליעילא, (דף קנו ע"ב) בעי לאתקשר למתא, אתקשר לאתגרא בקשרו דלעילא. והאי נהירא דלא נהיר, בקשרו דלעילא, אפיק כל חילין ומשרין לזינין סגיאין, אך הוא דכתיב מה רבוי מעשיך ה' בלם בחכמה עשית וגנו.

יבל מה די בארעא, הבי נמי לעילא. ולית לך מלחה זעירא בהאי עלמא, דלא תליה במלחה אחרא עלאה דאתפקדא עלייה לעילא, בגין דבד אתער האי למתא, אתער ההוא דאתפקדא עלייה ליעילא, דכלא אתאחד לא ברא.

הא חי כתיב, (בראשית ז') תנינא לי מדודאי בנה. לאו דודאים אוילדיו לה לרחל, אלא קדשא בריך הוא קא גלגל מלחה עלידי דאינו דודאים. בגין דיפוק יששכר, דאחד באורייתא יתר מפלחו שבטיין. בגין דהא רחל אחידא ביה ביעקב, לא שבכתליה לגביה לא. אך הוא דכתיב (בראשית ז') המעת קחפה את איש, וכתיב לבן ישכב עמו הלילה תחת דודאי בנה.